

सेट - 9

1.

छात्र	अक्षरीकरण	अक्षर संख्या
आज	। आ. ज।	दुई
विषाद्विषयत	। बि. सा. छि. युक्. त।	पाँच
प्राकृतिक	। स्म. परा. करि. तिक्।	तीन

2.

शिवनारायण सभ्यताको मर्त्यता राख्ने खुब जान्छौ । आफ्नो बरमा आउने, बस्ने मानिसलाई स्वागत र सत्कार गर्ने बानी भएकाले उहाँ रामबहादुरको पनि सत्कार गर्दै ।

3.

पारिवारिक

• मधुमेह : मधुमेह जस्तो रोगी नहुने रोकका कारण रामको खानपानमा अधिक सावधानी अपनाउनु पर्यो छ ।

अनुकरणात्मक छोटो

• कपाकप : आशिष घर आउने बित्तिकै कपाकप खान्छ ।

अवस्था

उखान

• रातभरि करायो दक्षीणा हरायो : रातभरि करायो दक्षीणा हरायो भन्ने भन्ने शिक्षण दिनभरि पढाइको महत्त्व बुझाउँछ पनि विपक्ष परीक्षामा अग्रणी भएछ ।

લુપ્ત

- લેખ કાલુ : આકાશમાં કાલી વાદળ નહેરવેર મેંની ધાજ પાની પડેન અનેર લેખ કાલે ।

૪.

પદ	વર્ગ
શ્રુત્ય	વિશીષ્ટ
શર	નામ
નજીવ	નામયોગી
પુજ્ય	ક્રિયાપદ
શર	ક્રિયાયોગી
કે	સર્વનામ

૫.

તત્સમ શબ્દ	આગત્વક શબ્દ
પૈશલ	કમ્પ્યુટર
પ્રવિધિ	અનિશ્ચય

૬.

ક) અપસર્ગદ્વારા શબ્દ નિર્માણ

નિર્માણ પ્રક્રિયા	ત્યુત્પન્ન શબ્દ
અ + શુભ	અશુભ
અન + મીલ	અનમીલ
પરિ + દેશ	પરીદેશ

प्रत्ययद्वारा शब्द निर्माण

निर्माण प्रक्रिया	उत्पन्न शब्द
चाट् + अनी	चटनी
बुम् + ती	बुम्ती
अधिक + तम	अधिकतम

ख)

समस्त शब्द	विग्रह
महर्षि	महान पुरुष
वनवास	वन में वास
हरदिन	हर एक दिन

प्रित्व शब्द	निर्माण प्रक्रिया	वैधौरिकी अंश
ससाना	साना + साना	स
तुलतुला	तुला + तुला	तुल
घरघर	घर + घर	घर

७.

क)

विद्यालय में आयोजित कार्यक्रम की उत्साह प्रधानाध्यापक द्वारा
भरपूर प्रशंसा की। रामलाई उत्कृष्ट कलाकालापी प्रधानाध्यापक ने
पुरस्कार प्रदान गर्नु आयी। कार्यक्रम की लाभ लिन सम्मेलन
तलाकालावात मान्द आएका छिए। मेरी साथी विभिन्न
कलाहरूदेखि प्रसन्न भइन्।

ख) मैले धेरै पढेकी छु। तिमी पनि मसँग अध्ययन गर्दै छौ।
उनी पनि हाम्रो जाउँबाट आएका हुन्। म सानोबुवाकी बरमा बसे
पनि तिमी चाहिँ दयावासीमा बस्छौ।

7. क) वर्तमान अवस्थामा मेरी पढाई नराम्रो भएतापनि मैले छिटो सुधार गरेको हुनेछु। गणित कमजोर भएका कारण सबैभन्दा धेरै समय गणितलाई दिइएको हुनेछु। खेल्ने समय र खेल्न भन्दापनि पढाईलाई प्राथमिकतामा राखेको हुनेछु। शिक्षकको सुझाव लिइर धन योजना तयार पारेको हुनेछु।

ख) पुजारी कहिल्यै चार बजे मन्दिरको ठीका उघार्नेछन्। दर्शनार्थीहरू चार बजेअगावै मन्दिर पुग्नुपर्ने। पुजारी स्वस्थ थिए। पछि पुजारीले मन्दिरमा नै प्राण त्यागेको कसैले थाहा पाएनन्।

8. क) साभ्रीहरूले मलाई सुम्न जानका लागि आग्रह गरे तर म उनीहरूसँग गइनँ। कोभिड - १९ को सङ्क्रमण गर्दा त्यसैले म पनि अर्को वर्ष सुम्न जान्छु। कोभिड - १९को सङ्क्रमण संसारभरि फैलियो र नेपाल पनि अग्रतो रहेन। साभ्रीहरू समक्षधार दण्ड तर उनीहरू कहिलेकाहीँ अपरिपक्व निर्णय पनि गर्दछन्।

ख)

40. क) $\Rightarrow$ कथा भर्तृकी जीवनकी रङ्गा तर महत्त्वपूर्ण अंशलाई समेटने विशिष्ट घटनाको सिलसिलेवार प्रस्तुति कहिन्छ ।

ख) $\Rightarrow$ जीवनकी महत्त्वपूर्ण अंशलाई समेटने विशिष्ट घटनाको कार्यकारण शृङ्खलालाई कथानक भनिन्छ ।

ग) $\Rightarrow$ कथामा मानवीय र मानवैतर गरी कुई किसिमका पात्र हुन्छन् ।

घ) $\Rightarrow$ प्रथम पुरुष दृष्टिबिन्दु भएका कथामा म र हामी जस्ता प्रथम पुरुषलाई बुझाउने पदको प्रयोग गरिएको हुन्छ ।

ङ) $\Rightarrow$ कथानक, पात्र, परिवेश, दृष्टिबिन्दु, भाषाशैली र सारवस्तु कथाका तत्व हुन् ।

41.

मानव अधिकार

1) मानवनातिका लागि मानव अधिकार अपरिहार्य विषय बन्न पुग्यो,

2) मानव अधिकारको सम्मानमा हरेक व्यक्ति आवश्यक भएपनि आफ्नी मुलुकमा मानव अधिकारलाई सम्मान गर्ने विषय त्यही मुलुककै सरकारमा निर्भर हुन्छ,

3) मानव अधिकारको सम्मान नभए प्रजातन्त्र पनि नहुन्छ,

4) मानव अधिकारलाई गौण विषय ठानेर र त्यसलाई बेवास्ता गरेर प्रजातन्त्रको कुरा गर्नु निष्कुशतालाई आत्मसात गर्ने हुन्छ,

सारांशमानव अधिकार

मानवजातिका लागि मानव अधिकार अपरिहार्य विषय बन्न पुगेको छ । मानव अधिकारको सम्मानका लागि हरेक व्यक्ति आवश्यक भएपनि आफ्नो मुलुकमा यसको सम्मान गर्ने विषय सरकारमै निर्भर हुन्छ । मानव अधिकारको सम्मान नभए प्रजातन्त्र पनि हुँदैन । यसको बेवस्ता गर्दै प्रजातन्त्रको कुरा गर्नु निरङ्कुशतालाई आत्मसात गर्नु हो ।

अनुच्छेदमा भएको शब्द सङ्ख्या : १३६

सारांशमा हुनुपर्ने शब्द सङ्ख्या : ४५

सारांशमा भएको शब्द सङ्ख्या : ४४

१३. ख)

मिति: २०

क. (२६)

मिति : २०७३/१०/२६
बानेश्वर, काठमान्डौक्षी अध्यक्षज्यू,
राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड,
सानेढोमी, भक्तपुर।

विषय : मन्जुरीनामा

महोदय,

अप्युक्त सम्बन्धमा म काठमान्डौस्थित उलीबल कलेज आफ स्यान्जमेन्ट, बानेश्वर, काठमान्डौबाट २०७३ सालमा कक्षा पर को परीक्षा उत्तीर्ण गरेको दात्र हुं। मैले मिति २०७३ साल माघ ३ गते ग्रेजुएट र मुल प्रमाणपत्रका लागि त्यस कार्यालयमा आवेदन दिएको थिएँ। हाल म विभिन्न कारण हरबाट बाहिर निस्कन नसक्ने अवस्थामा छु। मैरो स्नातक तहको अर्नाका लागि उक्त ग्रेजुएट र मुल प्रमाणपत्र अनिवार्य रूपमा क्याम्पसमा बुझाउनुपर्ने भएको छ। तसर्थ, काठमान्डौ महानगरपालिका वडा नं. १० निवासी प्रियासु पुर्वालेलाई ती प्रमाणपत्रहरू बुझाउने मन्जुरीनामा दिएको छु। उक्त प्रमाणपत्रहरू निजलाई उपलब्ध गराउने मैरो स्वीकृति रहने छ र अन्यथा आएमा कुनै उजुर गर्ने छैन।

सहयोगका लागि धन्यवाद।

अपरीय
अक्षय न्यौपाने
सिम्बोल नं. ७८०१४
रजिस्ट्रेशन नं. ७३३२७९३३०९४६

१२. (ख)

स्वास्थ्य बीमा रकम प्राप्तिमा समस्या

स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रम वार्षिक रूपमा सञ्चालित कार्यक्रम हो। सरकारको नीति तथा कार्यक्रम, बजेटको बौध्दिक, विज्ञानमा भएको विभिन्न किसिमका प्रगतिको समीक्षा गरेर वार्षिक कार्ययोजना तय हुन्छ। गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवा सर्वसाधारणलाई प्रवाह गर्ने र स्वास्थ्य सेवाको सुनिश्चितता पनि गर्ने स्वास्थ्य सेवा बीमाको उद्देश्य हो।

यो पारिवारिक पारिवारिक बीमा कार्यक्रम पनि हो। सर्वव्यापी सिद्धान्तअनुसार हाम्रो देश काठमाडौं रहेको प्रावधान र प्रचलित काठमाडौं छुट्टिएता गरेर वार्षिक कार्ययोजना अनुसार यो कार्यक्रमलाई अगाडी बढाइएको छ। तर स्वास्थ्य बीमा रकम प्राप्तिमा हाल वर्तमान समयमा एउटा ठुलो समस्याको रूपमा देखा परेको छ। स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रममा जित आँखाको बिपी गर्ने फार्मसीले कम मूल्यका आँखाको बेचेर बीमाबाट ठुलो रकम लिएको तथ्य बाहिर आइरहेको भन्ना फार्मसी सञ्चालकहरू बीमाले दिने रकम थोरै तर आफूले खरिद गर्ने गरेको मूल्य धेरै धेरै रहेको आँखाको खरिद रहेको बताउँछन्। यसले समय कार्यक्रमलाई नै असफल बनाउने दिशामा उभिराउने सम्भावना हुन्छ कि हुँदैन यस विषयमा विद्वान् : स्वास्थ्य बीमा बोर्ड समयमै चलाएवा हुन जरुरी छ।

त्यसैले, उपयुक्त तरिकाबाट स्वास्थ्य बीमाको बारेमा, यसको सेवा प्रवाहको बारेमा र यसले समेट्ने, नसमेट्ने लगायतका विषयमा प्रचारप्रसार गर्नु अति नै महत्त्वपूर्ण देखिन्छ। यसका लागि समयसमयमा सरोकारवाला, जनता, नागरिक समाज, सेवाप्राप्तकर्ता नियमित अन्तर्क्रिया र कार्यक्रमको समीक्षा गरी अघि बढ्नुपर्छ।

१४. (क)

यो हिउँ र चिसो

प्रस्तुत ज
बामोपरा
उद्धृत
त्यो आ
तात्पर्य

वेलायत
नेपाली
खसेको
सोचि
नभइ
श्रीभा
एउटा
हिमा
हाम्रो
त्यो
मातृ

आफ
हिउँ
हुन
हिम

‘यो हिउँ मेरो थियो, मेरो मुटुको थियो र हिमाली हार्किता बोकेको र चम्किलो थियो।’

प्रस्तुत गद्यांश कक्षा वर को नेपाली पाठ्यपुस्तकमा डा. तरानाथ शर्माद्वारा लिखित ‘वृणस्त्रयाकी ठकाली काट्ता’ नामक निबन्धबाट उद्धृत गरिएको हो। आफ्नो ठाउँको हिउँमा मिसिएको भाव बुल्ने हुन्छ र त्यो भावमा आफ्नोपन हुन्छ भन्नु नै माथिको वाक्यको मुख्य तात्पर्य हो।

लेनायतमा कतिपय हिउँखेमिसकेका तरानाथ शर्मा सर्वभन्दा धेरै नेपाली हिउँमा रमाएका छन्। आफ्नो देशको आकाशबाट आफ्नो माटीमा खसेको हिउँ घिसी कस न्याउने धेरै हुन्छ। त्यो हिउँ आफ्नो हुन्छ। त्यो हिउँलाई साँटिचर्के ‘मेरो हिउँ’ भनी लम्काउन सकिन्छ। त्यो हिउँ देशको मात्र नभइ आफ्नो मुटुको फल पुग्छ। सुक्छ हिउँले आफ्नो देशको जमिनको शोभा बढाएको ठेक्का मुटु प्रफुल्लित भएर आउँछ। त्यसमा पनि, नेपाल त एउटा हिमाली मुलुकको नाममा विश्वप्रसिद्ध रहेको मुलुक हो। हाम्रो हिमाली हार्किता हाम्रो जमिनमा खस्ने हिउँले पोकी लगाएको हुन्छ। हाम्रो देशलाई सुशोभित गर्ने हिमाल पछि त्यो हिउँ खसेको हुन्छ। त्यो हिउँ सेतो र चम्किलो हुन्छ। संसारको कुनै पनि हिउँ आफ्नो मातृभूमिको जस्तो चम्किलो हुने सक्दैन।

आफ्नो देशमा खसेको हिउँले आफ्नो पहिचान बोकेको हुन्छ। त्यो हिउँ हाम्रो मुटुमा कतै बसेको हुन्छ र हामी त्यो हिउँ भन्दा अलग हुन सक्दैनौं। त्यसैले, यो हिउँ मेरो थियो, मेरो मुटुको थियो र हिमाली हार्किता बोकेको र चम्किलो थियो।

०५. (ख)

अ) स्वदेशी रोजगारी सिर्जना गर्ने समुदायका हरेक क्षेत्रमा सहकारीलाई प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गर्नु अप्रयुक्त हुन्छ । सहकारी उद्यमशील संस्था भएकाले यसअन्तर्गत धेरै उद्यमशील र सिर्जनशील प्रकृतिका कार्य समाविष्ट छन् । प्रकृति र संस्कृतिले भरिपूर्ण नेपालले सहकारीलाई समुदायका सबैजसो क्षेत्रमा स्थापना गरी आम जनसमुदायमा भन्ने दारिद्र्य रोकै पुँजी, प्रतिभा र प्रविधिको एकीकृत उपयोग गरी औद्योगिक विस्तार गरी प्रशस्त रोजगारी सिर्जना गर्न सकिन्छ । हामी जस्तो गरिब मुलुकमा न्यून पुँजी भएका व्यक्तिलाई सहकारीमा आबद्ध भएर एक एक थोपा जम्मा गरी जाग्री भर्ने सुविधा हुन्छ । सहकारी उद्यमशील संस्था भएकाले उद्यमशीलता र सिर्जनशीलताका क्षेत्र कृषि, पशुपालन, वन, वातावरण, विद्यालय, स्वास्थ्य, पर्यटन, सञ्चार तथा प्रविधि, वित्तीय सेवा, यातायात, जग्गा तथा आवास, ऊर्जा, बिमा, जडीबुटी एवम् नेपालको जलस्रोत, कृषि र पर्यटनमा सहकारीलाई प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गरी उद्योगको व्यवस्थापन गर्ने हो भने स्वदेशी प्रशस्त रोजगारी सिर्जना गर्न सकिन्छ । सहकारी उद्यमशील संस्था भएकाले स्वदेशी रोजगारी सिर्जना भई लाखौं युवा विदेशिनुपर्ने बाध्यताको अन्त्य हुन्छ ।

आ) नेपाल प्राकृतिक र सांस्कृतिक दृष्टिकोणले विश्वकै अनुपम राष्ट्र हो । सहकारीका माध्यमबाट नेपालको जलस्रोत, कृषि र पर्यटनको क्षेत्रलाई प्रवर्द्धन गर्नुपर्छ । कृषि, पशुपालन, वन वातावरण, विद्यालय, स्वास्थ्य, पर्यटन, सञ्चार तथा प्रविधि, वित्तीय सेवा, यातायात, जग्गा तथा आवास, ऊर्जा, बिमा, जडीबुटी एवम् नेपालको जलस्रोत, कृषि र पर्यटनमा सहकारीलाई प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गरेर उद्योगको व्यवस्थापन गरी सिर्जनशील युवाको सक्रिय सहभागिता गराएमा औद्योगिक विकाससँगै आर्थिक रूपमा चरि परिभरता छुट्न गई आत्मनिर्भर संस्कृतिको विकास हुन्छ । सहकारीका माध्यमबाट सम्पूर्ण उद्योगलाई व्यवस्थित रूपमा सञ्चालन गर्दै नयाँ क्षेत्रलाई समेत समर्पक अडि बढ्न सके नेपाल संसारकै समृद्धत र सुखी मुलुक हुन्छ ।

प्रश्न. (क)

classmate

Date

Page

99

मेरी विचारमा बिच जङ्गलमा आफूलाई एक्लै छोडेर जाने नललाई खोज्न कम्यन्तीले गरेको दुःख उपयुक्त हो किनकि कम्यन्तीलाई नलले कुनै नराम्रो भियानै उसलाई छोडेर गएको होइन भनीर पूरा विश्वास थियो । मनमा माया र सम्मान भएको कारण नै कम्यन्तीले नलको खोजी गरेको हुन् । त्यसैले उक्तो सङ्घर्ष उपयुक्त हो ।

कम्यन्तीले आफ्नो पति नलको चरित्रलाई राम्रोसँग बुझेकी छ । उसलाई आफ्नो पतिले छोडेर जानुको केही उपयुक्त कारण छ भनीर विश्वास छ । उ आफ्नो पति बिना आफ्नो जीवन कल्पना पनि गर्न सकिन्न किनभने नलपति उ बिना खुसी भइ बाटो नखुल्ने भन्ने कुरा उसलाई राम्रोसँग थाहा छ । यस्तो अवस्थामा उसले नलको खोजी गर्नु ठिक हो । नल कुनै समस्यामा परेको हुनसक्ने सम्भावनासमेत थियो । एक असल पत्नी भएको कारण उ आफ्नो पतिको साथ र खुसी चाहन्छन् । दुःखसुखमा यहीँ साथ दिने प्राणभन्दा प्यारी पति नललाई खोज्न कम्यन्तीले सङ्घर्ष गर्नु स्वभाविक नै हो ।

तसर्थ, बिच जङ्गलमा आफूलाई छोडेर गएपनि, केही बाध्यताले नै गएको होला भन्ने बुझेर, एक्लै छोडेर जाने नललाई खोज्न कम्यन्तीले गरेको दुःख उपयुक्त हो ।

३

शारीरिक रूपमा अक्षत भएर पनि जीवनप्रति आशावादी बनेर निरन्तर अनुसन्धान गर्दै भौतिक शास्त्रमा नयाँ तथ्य उजागर गरेर मानवीय चेतनालाई नयाँ उचाइमा पुर्याउन उल्लेख्य योगदान दिने वैज्ञानिक जगतका विशिष्ट प्रतिभा हुकिङ, इच्छाशक्ति, ज्ञानशक्ति र क्रियाशक्तिका प्रियेणी हुन्। उन्ले प्रशक्तिकै आधारमा शारीरिक अक्षततामाथि विजय प्राप्त गरी मानवशक्ति लागी केही गर्ने तीव्र चाहना, त्यसलाई साथ दिने प्रतिभा र निरन्तरको साधनाका कारण भौतिक शास्त्रका नयाँ तथ्य उजागर गरेर सिङ्गा संसारलाई नै चकित बनाएका छन्।

हकिङको जन्म मध्यम वर्गीय परिवारमा दोस्रो विश्वयुद्धको विभीषिकाबाट आक्रान्त परिस्थितिमा सन् १९४२ जनवरी ८ का दिन आमा इस्मेलिन इसाबेल र बुबा फ्रयाङ्कको पहिलो सन्तानका रूपमा वैलायतमा भएको थियो।

शैक्षिक पारिवारिक वातावरणमा हुर्केका हकिङले सन्त अल्बान्सबाट विद्यालयीय शिक्षा पूरा गरेका थिए। उनी बाल्यकालदेखि नै जिज्ञासु र सिर्जनशील स्वभावका थिए। उनमा बाल्यकालदेखि नै ब्रह्माण्डप्रतिको जिज्ञासा सल्लाकारको थियो। उनले १७ वर्षको उमेरमा ठट्टा अध्ययनका लागि अक्सफोर्ड विश्वविद्यालयको युनिभर्सिटी कलेजमा भर्ना भएर भौतिक शास्त्र पढ्न थाले। स्नातक तहकै अध्ययनको क्रममा सामान्य हिँडुलमा पनि आफ्नो नियन्त्रण गभएको महसुस गर्ने थाले। विद्यावारिधिका लागि क्याम्ब्रिज विश्वविद्यालयमा भर्ना भए तर उनलाई सैक्ने रोगले ट्याले लागेपछि आँखा आँखा लिरमिराउने र आवाज पनि लतपतिन थालेपछि परीक्षा गराउँदा अस्थायीरूपक त्वाटरल स्वलेरीसिस नामको स्नायुसम्बन्धी रोग लागेको पत्ता लाग्छ। चिकित्सकबाट उनको आयु दुई वर्ष मात्रै भएको धाहा पाएपछि उनी गिराई हुनुका साथै मानसिक रूपमा पीडा हुन्छ। रोग दिनप्रतिदिन बढ्दै जाँदा बिस्तारै अङ्गले काम गर्न छोड्दै जान्छन्। उनी लट्ठीको सहाराबिना हिँड्न नसक्ने हुन्छन्। यस्तो विषम परिस्थितिमा पनि हम्म हम्म हुँदै इच्छा शक्ति, ज्ञानशक्ति र क्रियाशक्तिकै कारण रोगसँग सङ्घर्ष गर्दै उनले सन् १९६६

मा कथासिद्धिज्जाट विद्यावारिधि गर्न सफल हुन्छन् ।

त्यसपछि कथासिद्धिज्जमा विद्वत्वृत्ति प्राप्त गरी अनुसन्धाताका रूपमा काम गर्न थाले । सन् १९६८ मा स्वर्गीय अध्ययन संस्थानका सदस्य भए । सन् १९६९ तिर हात्खुत्ता चल्न दार्डपछि उनी हिल्मचेयरबिना कर्तै जान नसक्ने हुन्छन् । उनले हिल्मचेयरकै सहारामा आफ्नो विभागमा गई नियमित काम सम्पन्न गर्थे । अध्ययन अध्ययनको कामलाई निरन्तरता दिँदै एकपछि अर्को सफलता हात पारिरे । सन् १९७५ मा विश्वकै प्रतिभाशाली वैज्ञानिक सम्मिलित रोजल सोसाइटीको सभामा सामेल भए । सन् १९७३ मा गणित विषयमा कथासिद्धिज्जमै ल्युकेसियन प्रोफेसर बन्न पुगे । शल्यक्रियाका उनलाई बेचाउन असमर्थ भएपछि शल्यक्रिया गरियो तर उनकी आवाज पूर्णै हरायो । यसपछि उनले आफूले गरिरहेको काम अगाडि बढाउन सकेनन् अनि धेरै जगबाट लाठा रहनुपर्ने भयो । तथापि केही समयपछि उनकी मस्तिष्कको तरङ्ग र अनुहारका भावका आधारमा सञ्चालन हुने कम्प्युटर निर्माण भयो र उनी यसैका सहायताले आफ्ना अनुसन्धानसम्बन्धी लेख प्रकाशित गर्ने, प्रवचन र अन्तर्वार्ता दिने गर्न थाले । उनी स्मर शारीरिक रूपमा अशक्त भएर पनि आफू शक्तिहीन भएको कतिपय महसुस गर्छन् । आश्चायक र ह्यस्त बन्न लाई मूल मन्त्र बनाए । उनले शारीरिक अशक्ततालाई अनुसन्धान गर्ने उपयुक्त अवसरका रूपमा लिए । जीवनप्रति आश्चायकी बनी निरन्तर अनुसन्धान गरी भौतिक शास्त्रमा नयाँ तथ्य उजफरे गर्ने सफल भए । दर्जनभन्दा बढी पुस्तकहरू र केही खोद्यपत्र तयार गरी प्रकाशन गरेका छन् । प्रहमाखको उत्पत्ति र संरचना, विकास र अविषयसम्बन्धी गहिरो अध्ययन गरी मौलिक मान्यता प्रस्तुत गरेका छन् ।

यसरी हकिडले इच्छा शक्ति, ज्ञानशक्ति र प्रियाशक्तिकै आधारमा शारीरिक अशक्तताका बावजुत वैज्ञानिक जगतकै विभिन्न प्रतिभाका रूपमा चिनाउन सफल भएका छन् । हकिडले हकिड भौतिक रूपमा सन् २०१८ मार्च १८ मा अन्त अरताए पनि उनी सदा अमर बनेका छन् ।

बिस्व वर्षपछिको मेरो सपनाको नेपाल

विधाताले विश्वभरकै सुन्दरतालाई जम्मा पारेर हाम्रो
खन्याको मुलुक हो मेरो नेपाल; वीर पुरोहिहरूले आफ्नो ज्यान
पचाएर बचाएको मुलुक हो मेरो नेपाल; स्वर्गको देवगणहरूले
समेत भिन्न-भिन्न रूपमा जन्मन मन पराएको मुलुक हो मेरो
नेपाल। वर्तमानमा विसङ्गति काँचाले घाँसे बनाएर ताम्रि
मेरो नेपाल उज्यालो आगत वा स्वर्णिम भविष्यतर्फ लम्केको
छ। मेरो सपना छ - रमाइलो भविष्यको राजपथमा मेरो देश
हिँडोस्; मेरो सपना छ - तमाम विसङ्गतिहरूसँग मेरो देश
भिँडोस्। म नेपालको रमणीय आगतको जुन कल्पना वा
आशा गरिरहेको छु त्यही नै मेरो सपनाको नेपाल हो, भविष्यको
नेपालको जुन चित्र मेरो हृदयमा लसिएको छ, त्यही नै मेरो
सपनाको नेपाल हो।

मेरो सपनाको नेपालमा विकासको राजनीति हुनेछ। राजनीतिक
विसङ्गति र विकृतिहरूलाई काँचो कटौती गर्नेछ। जनताको आस्था
र विश्वास जितेर निर्वाचित प्रतिनिधिहरू व्यक्तिगत चिन्तन
अनि सोचको गर्तबाट माथि उठेर जान्छ र गएर उठेर
स्वच्छ सञ्चालन र राजनीतिको र राष्ट्रिय विकासको
अभियानमा संलग्न हुनेछन्। सत्तारक्षीहरूले विकासको
समीकरणमा षोडी जोड दिनेछ, कृषिप्रधान देश कुरीप्रधान देश
बन्नेछैन। परीक्षामा अनुत्तीर्ण हुनेहरू राजनीतिमा समुत्तीर्णमा
हुनेछन्। गरीबी भर्खाडु चर्केर सत्ता आरोहण गर्ने कुस्रयास
पनि हुनेछैन न त गरीबाला सुम्पेर सत्ता जोगाइराख्ने
अवस्था नै हुनेछ। राष्ट्रिय विकासका लागि सहमति
हुनेछ, विनाशका लागि हैइन। प्राडा र पर्जेहरूले भन्दा पाखा र
परवराहरू पनि मोह हुनेछ। नेताको नाक सम्झदा नाक
धुनुपर्नेछैन। मेरो घर बनाउन भनी हुनेछ मेरो मुलुक
बनाउन भनी राजनीति हुनेछ। मुलुक बनाउनेहरू तिसकृत हुनेछ
पुरस्कृत हुनेछन्। अनि देशप्रेमीहरूको पिठली हुनेछैन।

मेरी सपनाको नेपालमा एउटा स्वच्छ - पवित्र एवम् राष्ट्रिय हितका लागि विकासको राजनीति हुनेछ । मेरी सपनाको नेपालमा अधिका र अज्ञानको छुट्टाछिन्न समलक्षणपूर्ण छैन । अधिकांश निरक्षर नेपालीहरूका घर आँगनमा चैतको मिसिरे झुल्कनेछ ; रानको ज्योति चम्कने छ । महँगी शिक्षा आर्जन गरेर रोजगारको शिक्षा माग्ने बाजीवन परजीवी बन्नुपर्ने कुनैचिन्ता शिक्षित वर्ग अछुनेछ । जीवनीपर्यायी प्राविधिक - व्यावसायिक शिक्षा आर्जन गरेर च - पढे - लेखेकाहरू आफ्नै खुट्टामा अग्रिम छन् । शिक्षा र सुविधाका अवसरहरू सह्रमा मात्र केन्द्रित हुनेछन् ; गाउँ - गाउँमा विद्यालय र महाविद्यालय स्थापना हुनेछन् । मेरी सपनाको नेपाल नयाँ कृषि कायाकल्प हुनेछ । अतीतका गरिबगाथाहरूको संस्मरण गर्दै तिनी साहसिक अग्रसर हुनेछ । ग्रहणमात्रमा बेव्यसले अठार * पुरानो रचना गर्दै परीक्षारी भावनाको सज्जीवनी फिँनाएको कुराको सम्झना हुनेछ । मेरी सपनाको नेपालमा वीर बीर वीरङ्गाहरूले पुनर्जन्म लिनेछन् ।

यो मेरी सपना सपना मात्रै होइन, जपना हो ; अवाक्य मात्रै होइन यथार्थ हो । मेरी सपना मेरो सौचर्य हो, चिन्तन हो, सङ्घर्ष हो, समर्पण हो र लक्ष्य पनि हो । मेरो सपना अर्को मेरो नेपाल सुनौलो अविषयको सुन्दर विषय हो । त्यसैले नेपालका बासिन्दा मलाई देखाउनु यो सपना वर्तमान नेपाल राष्ट्रलाई सुन्दर र समुन्नत राष्ट्रमा रूपान्तरित गर्ने सामूहिक अठोट मात्र नभई प्रतिबद्धताको प्रतिनिधित्व हो ।

નમુના સેટ-૨

પ્ર. નં ૧

શબ્દ	અક્ષરીકરણ	અક્ષર સંખ્યા
ઋગ્વેદ	/રિગ્. વેદ /	દુઈ
ઊર્જાશીલ	/ઊર્. જા. સિલ્ /	ત્રીન
અન્યકાર વાત	/અન્. ઘ. કાર. વા. ત /	પાંચ

પ્ર. નં ૨

મ શ્વપ્તકામા તસન્ન ચિતાગ્ન ચાદન્દુ, ભુમિલકામા દિઉં રવેન્ન
પદાન્દુ ર રાજાપુરકો કોંસે દ્યારીમા અગ્નિાગ્ને ગાગ્ન ચાદન્દુ।

પ્ર. નં ૩

ઉશ્વાન : અગુલ્લોલે દાનેકો કુકુર વિજુલી ચમ્કેવા
તર્સન્દ

અગુલ્લોલે દાનેકો કુકુર વિજુલી ચમ્કેવા તર્સન્દ : અગુલ્લોલે
દાનેકો કુકુર વિજુલી ચમ્કેવા તર્સન્દ અનેકે શકયોતિ ।
નાહંગો તાર દાયિકા કારણ કરેલ શ્વાસકો રામ આદિલે
ચેતો બાલન સમેત ડરાઉંદ।

टुक्का: कान ठाडो पार्नु

कान ठाडो पार्नु: भाइले आमामुवाको कुरा कान ठाडो
पारेर सुनिरहेको थियो।

पु. नं ४

<u>शब्द</u>	<u>पदवर्ग</u>
मृश्व	विशेषण
रहेछौं	क्रियापद
तर	संयोजक
मृश्व	नाम
त्यस	सर्वनाम
नै	निपात

पु. नं ५

<u>तद्भव शब्द</u>	<u>आगन्तुक शब्द</u>
हिंडेर	मोटरसाइकल
पुग्यौं	स्थरपोर्ट

पु. नं ६ (क)

उपसर्ग व्युत्पन्न शब्द गौशब्दमेवार प्रबुद्ध	निर्माण प्रक्रिया गौर + शब्दमेवार प्र + बुद्ध
पत्यय व्युत्पन्न शब्द दलीय शक्तिप्रिय	निर्माण प्रक्रिया दल + इय शक्ति + इय

पु. नं ७ (ख)

तपाईंहरू हिजो कहाँ जानुभएको थियो ? छम तपाईंलाई भेट्न आएको थियो। बाइबोको पाठ पढेमा रवेल्दै थियो। गाईहरूका बाइबोहरू फुकेर बारीमा पसेका थिए।

पु. नं ८ (क)

मेरी बहिनी ठुली भएपछि डाक्टर बन्ने। समाजको खुब सेवा गर्ने। बुबाआमालाई सुख देली। विश्वभर नाम कमाउली।

पु. नं ९ (क)

स्वदेशमा ~~कम~~ रोजगारी नभएर वैदेशिक रोजगारीको बाटो समातेका नेपाली युवाहरू विदेशमा सोचे जस्तो

काम नपारणीय तथैव काम गर्त बाध्य हन्।

पु. नं १०

क)

मन संसारको कल्याण गर्ने एक मात्र इन्द्रिय अशकालै यसलाई कल्याणको कारक मानिन्छो हो।

ख)

मन कहिल्यै पनि एकसमान नहुने र समय अनुकूल फेरिहन्द भन्नु नै मन नित्य परिवर्तनशील ह भन्नुको तात्पर्य हो।

ग)

आत्मज्ञानीका विचारमा संसार अशकाल ठाउँमा मन अवश्य पनि हुने र मन नभएका ठाउँमा संसार नै नहुने अशकालै मन र संसारको सम्बन्ध उपति जाह्रो हो।

घ) १

मनको मुख्य कार्य नै मानिसलाई सुख र दुःखको अनुभव गराउने अशकालै यसलाई सुख र दुःखको

कारण अनिष्टको हो।

घ)

सङ्कल्प : कुनै इच्छा साकार पार्ने उठाउ

आध्यात्मिक : आध्यात्मसित सम्बन्ध राख्ने

पु. नं ११

बुँदा टिपोट:

- १) हाम्रो समाज मूर्त र अमूर्त संस्कृतिको मिश्रण हुनु,
- २) यहाँ भाषा, नृत्य, गीत, संस्कार, रीतिरिवाज र परम्पराको भण्डार छ हुनु
- ३) सामुदायिक विविधता खानपान, पहिरन र आस्था केन्द्रमा देखिन्छ,
- ४) आपसको सहिष्णुता नै विश्वमा हाम्रो अनुपम पहिचान हुनु।

सारांश

हाम्रो संस्कृति

हाम्रो समाज मूर्त र अमूर्त संस्कृतिको मिश्रण हो। यहाँ भाषा, नृत्य, गीत, संस्कार रीतिरिवाज र परम्पराको भण्डार नै हो। हाम्रो सामुदायिक विविधता यहाँको खानपान, पहिरन र आस्था केन्द्रमा देखिन्छ। हाम्रो आपसमा रहेको सहिष्णुता नै विश्वमा हाम्रो अनुपम पहिचान हो।

अनुच्छेदमा भएको शब्द सङ्ख्या : १२०

सारांशमा हुनुपर्ने शब्द सङ्ख्या : ४०

सारांशमा भएको शब्द सङ्ख्या : १५

पु.नं १२ (क)

विज्ञप्ति

काठमाडौं पब्लिक स्कूल
काठमाडौं, नेपाल

मिति: २०७९/१०/२९

विज्ञप्ति

काठमाडौं पब्लिक स्कूल वि.सं. २०६१ मा स्थापना भई गुणस्तरीय विद्यालयीय शिक्षा पदान गर्दै आएको शैक्षिक संस्था हो। यसले पढाइका साथसाथै थुप्रै अतिरिक्त क्रियाकलाप र कार्यक्रम गरिरहेको बेहोरा विद्यार्थी र अभिभावकहरूमा अकात नै छ।

यस विद्यालयले वि.सं २०७९ को वार्षिक दिवस मिति २०७९/११/११ मा गर्ने निर्णय गरेको छ। यस कार्यक्रममा हाम्रो नेपाली संस्कृतिलाई अलकाउँदा हाम्रा विद्यार्थीहरूले नृत्य, गीत, नाटक द्वारा आफ्ना पुरस्कर्ताहरू देखाउने छन्। विद्यालयले जो आयोजना गरेको विभिन्न प्रतियोगितामा विजयी हुने सबैलाई यही दिन ~~स~~ पुरस्कार पदान गरिने छ। उक्त कार्यक्रमलाई यसै विद्यालयको फेसबुक पेज र युट्युब च्यानलमा प्रसारण गरिने छ।

कार्यक्रमलाई भव्य बनाउनका लागि विगतमा
हाम्रो सबैको सकरात्मक सहयोगको अपेक्षा
गरिएको छ।

धन्यवाद

नरेन्द्र कर्माचार्य

प्रधानाध्यापक

पृ. नं १३ (क)

टिप्पणी

नेपाली युवाको विदेश मोह

दैनन्दिन लाखौं युवाहरु लोभलाग्दा अवसरका पछि लागेर देशबाट बाहिरिनु नेपालका मुख्य समस्याहरु मध्ये एक हो। नेपाली युवाहरु विदेशको सुख सयलदेखेर मोहित भएर को देखिन्छ। विदेश जान पाएर आनन्दको जीवन बिउन पछिन्छ भन्ने मान्यता धेरैको देखिन्छ।

वास्तवमा, युवाहरु विदेशको जीवन र संस्कृतिप्रति मोहित हुनुमा सबैभन्दा ठुलो हात चलचित्र र सङ्गीत कै हो। विदेशका चलचित्र र सङ्गीतले नेपाली युवामा यस्तो प्रभाव मारेको छ कि उनीहरु आफ्नो संस्कृतिलाई भुल्दै गएको छन्। नेपाली संस्कृतिलाई उनीहरु आफैले होत्याउने र हप्ने गर्ने थालेको छन्। विदेशी जसरी खानेलाउन पाएमा मात्र ठुलो र सम्माननीय हुन सकिन्छ भन्ने खानेको मानसिकता उनीहरुको बनेको छ। यसले नेपालको विकासमा गहिरो चोट पुर्‍याउन सक्छ। भविष्यका पूर्वाधार युवा पिढीले नै देश विकासमा सघि नदिएतास्पछि देश विकासमा समस्या आउनु स्वभाविक नै हो।

सरकारले रोजगारीको सिर्जना गरेर युवालाई आफ्नै देशमा राख्न सकेमात्र यो समस्याको अन्त्य हुन सक्छ।

पुनर्वर (क)

अ)

परमाणुयुद्ध, विश्वव्यापी तापक्रम वृद्धि र प्रकृति विरुद्ध मानवीय गतिविधिरु पृथ्वीमा मानव जीवन स्वतन्त्रता पनूका कारण हुन्। यी कारणले एकदिन पृथ्वी मानवीय बसोबासको लागि योग्य रहेदैन। यति मात्र नभइ मानि सकेँ दिमागका उपज, कृत्रिम बुद्धिमत्तापूर्ण रोबोट पनि मानव जीवनका लागि खतरा हो। स्विफन हकिङले यस्ता समस्याबारे सबैलाई बारम्बार सचेत गराउने गर्छे

आ)

कृत्रिम बुद्धिमत्तापूर्ण रोबोटको स्मरण र विश्लेषणात्मक सामर्थ्य मानिसको भन्दा धेरै हुँदै गइरहेको कारण, हकिङले मानिसलाई विनीहरूबाट सचेत हुन आग्रह गरेका हुन्। कृत्रिम बुद्धिमत्तापूर्ण रोबोट मानिसको दिमागका उपज हुन् तर विनीहरूले मानिसले गर्ने सबै काम सजिलै गर्ने सक्छन्। कुनै दिन मानिसले रोबोटलाई नभइ रोबोटले चाहिँ मानिसलाई नियन्त्रण गर्ने दिन आउन सक्छ। यस्तो अवस्था नआओस भनेर नै हकिङले मानिसलाई कृत्रिम बुद्धिमत्तापूर्ण रोबोटको निर्माणमा सचेत हुन आग्रह गरेका हुन्।

पृ. नं १६ (क)

‘एक चिदान’ उपन्यासमा प्रेम र स्वतन्त्रताका सम्बन्धमा शिवनारायणले व्यक्त गरेको विचार मलाई उचित लाग्यो। उनको यसबारे विचारले उपन्यासको पुगतिशीलतमा थप गरिदिएका छन्। शिवनारायणले प्रेम र अश्लीलता बिचको फरक छर्लङ्ग पारिदिएका छन्।

जब नानीथुँकु र गोदतप्रसादको प्रेम सम्बन्धी कुरा शिवनारायणले थाहा पाउँछन् उनी रिसले आगो टुन्ड्छन्। उनले यो सम्बन्धलाई अनुचित ठाने किनकि नानीथुँकु सत्र वर्षकी तरुणी थिइन् भने डा. गोदतप्रसाद तीन बच्चाका बाउ थिए। उनको उनीहरूको उमेरमा त हुला फरक थियो नै, त्यहीँमाथि डा. गोदतप्रसाद बिवाहित पनि थिए। त्यसैले, सामाजिक मर्यादालाई उलङ्घन गर्ने जस्तो खालको यस ~~उ~~ अनुचित सम्बन्धलाई शिवनारायणले स्वीकारेनन्। तर, यसको ठिक विपरित, दर्पनारायण र पुतली तामाङको प्रेमलाई शिवनारायणले खुसीसाथ स्वीकार्छन् किनकि दर्पनारायण र पुतली तामाङ लगभग उउटै उमेरका थिए र कुरा बुझ्ने उमेरका थिए। दुवैको ज्ञान फरक भएपनि एकअर्कालाई सौचो प्रेम गर्थे। उनीहरूको प्रेम व्यवहारिक थियो। त्यसैले, शिवनारायणले बिहिनी नानीथुँकुको प्रेम सम्बन्धको विरोध गर्नु र भाइ दर्पनारायणको प्रेम सम्बन्धको समर्थन गर्नु उनको चेतनाको फिर्तको हो।

अतः शिवनारायणले उपन्यासमा प्रेम र स्वतन्त्रताका सम्बन्ध

धमा शिवनारानले त्यक्त गरेका विचार व्यवहारिक
भएकाले मलाई उक्त विचार ठिक लाग्यो।

पु. नं १६ (ख)

नेपाली साहित्यका सशक्त स्वच्छन्दतावादी, क्रान्तिकारी
र राष्ट्रभक्त कवि स्वयं प्रथम गद्यकवि गोपालप्रसाद
रिमाल (१९७५) द्वारा रचितको 'आमाको सपना' कविता
क्रान्ति र राष्ट्रभक्तिले सौतपोत भएको उठ्ता अकृष्ट
कविता हो। यो कवितामा नेपाल आमालाई मानविकीकरण
गरी क्रान्ति नै उनको इच्छा हो भनी देखाउन खोजिएको
हो। यस कवितामा क्रान्ति बिद्वानको सूर्य भन्ने उज्यालो
दङ्गै कमरमा राखी जस्तै लफ्फने हतियार फुडाएर
आउने भन्ने कुरा गरिएको हो।

तत्कालीन समयमा सामन्ती सत्ता र भयभीत
परिवेशमा कौही धेरै सन्तान क्रान्तिकारी बने त्यो
प्रसिद्ध स्थितिबाट सबैलाई मुक्त गरौं भन्ने सपना
आमाले देखेको थियो। उनले त्यो क्रान्तिको उठ्ता
घातिलो हतियार कमरमा फुडाएर आउँदै भन्ने विश-
वास गरेको थियो। यस कवितामा त्यही क्रान्तिपुरुषले
भूमिको हतियार साश अघर्म नष्ट गरिदिएपछि क्रान्ति
आउने भनिएको हो। केही नेपालीले त्यतिबेला कल्पनासमेत
गर्न नसकेको स्वतन्त्रताको उज्यालो उनको भन्ने ल्याउने
मानिसको जन्म भएपछि क्रान्ति आउँछ। खासमा, हरेक
नेपालको जन्म हुन बित्तिकै उसको अनुहार, हँसा र
बोलाइमा क्रान्ति ल्याउने प्रमत्ता हुन्छ।

नेपालमा क्रान्ति तबमात्र आउँछ जब हरेक नेपालीले आफ्ना
आमाहरूको कारखबाट उठेर हरेक अन्यायविरुद्ध लड्छन्।
आमाले सोचेको नस्तो चम्किलो हतियार; वीरता र
सत्यको हतियार, बोकेर युद्धमा निस्किएपछि मात्र क्रान्ति
आउँछ। बिरङ्कुश र सामान्त शासकलाई नेपालीको
स्वतन्त्रता र अधिकारको हननबाट गर्नुबाट रोकिएपछि मात्र
क्रान्ति आउँछ। आमाले जन्मनबित्तिकै अनुहार, हँसाइ र
बोलीको आधारमा गरेको अन्दाजलाई यथार्थमा परिणत
गर्न सके मात्र क्रान्ति आउँछ।

क्रान्ति ल्याउन नेपाल र नेपालीका निमित्त आफ्नो ज्यान
बक्सन समेत नडराई कुनै चलाख रणनीति बनाई
नेपाली समाजमा जरा गाडेर बसेको शत्रुहरूको घमण्ड
र अहङ्कारलाई जराँदैरेव उन्मूलन गर्नुपर्छ। यसरी, बेस
कोही वीर नेपाली अरु सबै नेपालीहरूका लागि ज्यान
नै त्याग्न पनि पछि नपरे तत्कालिन समयको सत्ता हटा-
ए मात्र नेपालमा क्रान्ति आउन सक्छ।

अन्तः 'आमाको सपना' कवितामा शताब्दीको अयनीय
स्थितिको चित्रण गरिएको छ र अपुत्य तरिकाले त्यो समय
कट्ने विश्वास पनि व्यक्त गरिएको छ। नेपाल आमाको
क्रान्ति ल्याउने सपना पूरा गर्न सबै नेपाली एकजुट
भइ आफ्नो अधिकारका लागि लड्नुपर्छ भनेर यस कविता-
मा व्यक्त गरिएको छ।